

тя е въ ржката му. Но всички тия хорица всжщностъ сж съвсемъ наивни. Той ги е оценилъ всички и знае кои му трѣбватъ. Той трупa познати, както скъперникътъ — пари, и за него тѣ сж стълбата, по която отива нагоре. Днесъ е нищо, но утре . . .

Той гледа синьото небе презъ прозореца. Долу тракатъ машинитѣ, въ съседната стая се каратъ репортеритѣ. Цигарата му бавно догаря въ пепелника.

. . . Утре той ще властвува, ще има пари, ще има. . .

Погледна на масата си и видѣ отново картичката на Струмски.

— По дявола, какво иска тоя лудъ!

Лицето му неочаквано доби истинския си изразъ: зълъ и бруталенъ. Приятельтъ си позволяваше да го смѣта за отрепка, сега има нужда отъ него! Добре! Той ще види!